

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Skutky 16, 19-40 Spev, oslava vs vnútorné väzenie

16.kapitola hovorí o božej vôli, ktorá je nadradená ľudskej: Pavla a Sílasa poslal do Macedónie. Určite nevedeli, aké veci ich tam budú čakať.

V-Pavel a Sílás skončili vo väzení ani nie tak celkom pre vieru (priamo), ale pre hnev ľudí, ktorí prišli o istý zárobok, ktorý im poskytovala slúžka s vešteckým duchom (Sk 16,16-18) -obvinenie znelo: "Sú to Židia. Hlásajú obyčaje, ktoré my Rimania nesmieme zachovávať." Nezabúdajme, že Filipis bolo rímske mesto aj kultúrou, aj náboženstvom. Tu sa nemohli žalobcovia oprieť o židovskú komunitu, ktorá by ich obvinila z falošného učenia, Rimanom bolo jedno, čo učili Židia, nerozlišovali jednotlivé učenia, boli to proste Židia, aj nábožensky, aj kultúrne.

-Židovské bičovanie udeľovalo napr. 40 rán bez jednej, údajne preto, že ak by sa vykonávateľ pomýlil, aby nedal náhodou o ranu viac, a tak aby bola spravodlivosť. Rímske bičovanie a jeho krutosť závisela od sudcu.

-Pavel a Sílás, zbičovaní, (s rozbičovaným chrbtom), s nohami v klade sa modlili a oslavovali Boha za to, čo sa stalo.

-Ich radosť neplynula z vonkajších udalostí, ani situácie. Plynula z radosti, že sa naplňa božia vôľa s nimi. Videli, že cesta, na ktorú ich Boh priviedol je síce ťažká, ale sú súčasťou božieho plánu. Je neskutočne krásne a úžasné, keď kresťan cíti, že ho Boh používa na svoj plán. Ako keď vrcholný maliar používa jednoduchý, lacný štetec na namaľovanie majstrovského diela. Nie je oslavovaná štetec, ale každý sa díva na hotový obraz a oslavuje majstra.

-na túto situáciu sa presne hodí Žalm 98: "*Spievajte Hospodinovi novú pieseň! Lebo vykonal divné veci*". Je to radosť z Hospodinovho víťazstva a Jeho spasenia, ktoré dal poznať Izraelu a v dnešnom príbehu aj pohanom. Proroctvo z tohto Žalmu je dnes naplňované prostredníctvom Ducha Svätého všade tam, kde je hlásané Evanjelium. Nová pieseň je ukrytý vo vždy novom pohľade a novom pochopení Božej vôle, jeho cieľu, objaveniu kúska z toho, aký Boh naozaj a ako všetky veci Jemu slúžia a nič nie je mimo Neho. To sú tie "divné veci", ktoré nemôžeme pochopiť. Vo vymenovávaní "divných vecí" pokračuje napr. aj Žalm 104.

-Kresťan v ťažkosti vie: nie je to náhoda, osud... je to božia ruka.

-Židom 13, 15: "*Skrze Neho teda vždy prinášajme Bohu obeť chvály, to jest ovocie pier vyznávajúcich Jeho meno.*" Obeť vždy niečo človeka stojí. Chvála Hospodina sa nerodí vždy ľahko a je často úprimnejšia a "čistejšia", keď vyrastá z trápenia, slabosti, ničoty, ale

vediac, že čo sa deje je v božej réžii. Chvála, že to tak viem vidieť, že Duch Boží mi to tak zjavil.

-“Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je kráľovstvo nebeské.” Mt 5,10

-Prenasledovanie bude údelom všetkých veriacich, ktorí svojou spravodlivosťou snažia žiť v súlade s Božím Slovom

-O strážcovi väzenia vo Filipách nič nevieme, ale vyzerá to tak, bol veľmi dôležitý pre Pána Boha, keď pre jeho spasenie priviedol a previedol Pavla a Sílasa takými krutými vecami, ako bolo bičovanie, vnútorné väzenie chválospevov, zemetrasenie a to, že ani jeden väzeň neušiel... Na strážcu sled udalostí spevu, oslobodenia atď urobil tak veľký dojem, že padol na zem a hľadal spásu. Nepochybne sa možno sa on aj s rodinou stal dôležitým článkom cirkevného spoločenstva vo Filipách.

-Vyslobodenie Pavla a Sílasa sa podobá Petrovnu vyslobodeniu v SK 12,3-11. Ich vyslobodenie má blahodárne účinka aj na iných. “Väzni ich počúvali.”

-Svedectvo viery je dôležitým hlavne v ťažkých časoch, keď iní reptajú a sťažujú sa na všetko a všetkých. Zvláštnou udalosťou pre väzňou bolo ich oslobodenie a pre žalárniku bolo zvláštnou udalosťou, že napriek tomu nikto z nich z väzenia neušiel. Svedectvo viery a božej moci bolo znova dokázané

“Čo mám robiť, aby som bol spasený? Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom!”
σώζω - zachránený, spasený, zachránený od deštrukcie.

Možno žalárnik myslel na to, ako sa zachrániť pre nadriadenými, hoci táto otázka už nemala zmysel, lebo všetci väzni zostali na svojich miestach. Platilo, že keď žalárnik prišiel útekem o väzňa, strážca absolvoval jeho trest. Pavel mu však ponúkol totálnu záchranu od absolútne všetkého zlého. Šéf väzenia zistil, že vlastne on sám je väzňom a potrebuje slobodu.

-otázka: “čo mám robiť?” je tou, ktorú by každý kresťan rád počul, to by bolo to najkrajšie, čo môžeme urobiť, padnúť pred Bohom a pýtať sa, kadiaľ von z hriechu a zo smrti. Na toto čaká každý kazateľ :-) Potľapkanie po pleci: “bolo to dnes v kostole pekné...” nestačí.

-otázka: “čo mám robiť?” by mala byť na dennom poriadku u kresťana, lebo hovorí o živom vzťahu s Ním, neustále sa premieňajúc na Jeho obraz.